

Het jaar 2025 is begonnen.

Het is al jarenlang hetzelfde. Dat is bij mij de kerstviering en het inluiden van het nieuwe jaar. Het mooie er van is bijna niet in woorden te bevatten en toch lijkt alles gewoon. Ondanks mijn ouderdom kan ik die vieringen met mijn nazaten nog aan. Hoewel mijn stappen sloffend worden en ik beperkt ben in mijn bewegingen heb ik daar mijn plezier aan. Het is al jarenlang het zelfde ritueel bij mij thuis. De sofa gaat dan aan de kant en tafels en stoelen worden bijgezet en klaargemaakt voor de rest. Voor de Chinees! De tafels zijn bedekt met sierlijke Kerstlakens waarop het porselein en het bestek er mooi bij afsteken. Met dat allemaal groeit het dan uit tot een gezellig familiefeest. Ik hoef niks te doen dan alleen maar te kijken en te genieten. Ik zet mijn hoorapparaat dan op klein want de juichende stemming is soms storend. Zo had ik met de kerstviering en met het intreden van het nieuwe jaar mijn kamer weer vol zitten met mijn nazaten en hadden we weer onze jaarlijkse familiereünie. Iedereen was vrolijk en tevreden en hadden goede voornemens om het nieuwe jaar goed te beginnen. En vakantie boekingen hadden enkelen ook al hadden gemaakt. De ene die ging in juli met z'n gezin naar Egypte en de ander naar Denemarken. Ze zijn er al vroeg bij geweest om dit vast te leggen. Op mijn vraag waarom ze die boekingen al zo vroeg hadden gedaan kreeg ik als antwoord dat dit nodig was om verzekerd te zijn van een plaats. Wie gaat er niet op vakantie? In de zomermaanden lijken de vakantieoordn op een mierenhoop. Hier en overal krioelt het dan van toeristen. En dat wordt alsmaar meer. De tijd van sparen voor je oude dag is geweest. Nu leeft iedereen bij de dag omdat ze weten dat het morgen misschien niet meer kan. Maar kindjes krijgen dat is nog altijd aan de orde. Ook in mijn familie is dat zo. Want de jongste onder ons was de baby van mijn achterkleindochter.

Met haar ouderdom van 6 maanden kreeg die kleine meid veel bewondering en lieve woordjes toe geroepen. Ze is op onze kerstviering het kerstkindje geweest maar met het verschil dat ze niet in een kribbe lag maar donzig warm in een reiswieg. En buiten was het ook niet wit van de sneeuw en hadden we ook geen vrieskou. Dat fenomeen hebben we al vele jaren niet meer gehad. Schaatsen op natuurijs kan hier allang niet meer. Het is in het jaar van 1997 geweest dat er een elf-stedentocht werd geschaatst en dat is alweer 27 jaar geleden. In plaats daarvoor hebben we iet anders gekregen en dat is regen. Meer dan genoeg zelfs. Dat is ook het geval als ik dit aan het schrijven ben. Bij het opstaan vanmorgen viel het regenwater al neer en dat doet het al de ganse dag. Als je zonder paraplu naar buiten gaat dan kunnen ze je na korte tijd uitwringen. Kliedernat ben je dan! En dan te denken aan die idioten die op nieuwjaarsdag het koude water in duiken. Om het nieuwe jaar fris te beginnen! Op de TV was te zien dat op diverse plaatsen, zowel jonge en oudere mensen, effe gingen zwemmen.

Ze kwamen bibberend uit het water waarna ze vertelden ze het ook nog heerlijk hadden gevonden. Ik weet wat lekkerder is om het nieuwe jaar te beginnen maar niet in mijn zwembroek in het kanaal. Ja, het zou wel kunnen in het stuk van het Julianakanaal dat nu wegens het verbreden droog staat. Maar dan ook nog met warme kleren aan mijn lijf. En omdat het regenweer me binnen houdt ben ik maar begonnen met het opruimen van de kerstversierselen in huis. De kerstboom ging weer in de doos en ook de dingetjes die hier en daar in huis aan de muur hingen. Hopelijk dat ik die in december van dit nieuwe jaar weer kan uitstallen. Dat is nog zover weg. En toen ik van mening was dat ik alle kerstartikelen naar de zolder had verwezen had ik toch 'n dingetje vergeten te ruimen. Dat was het minikaarsje in de papieren kerstman van mijn jeugdvriendin. Het schijnsel van dat kaarsje deed me in gedachten terug gaan naar de dag dat ik dat van haar kreeg aangeboden. Met haar broertje samen, en met de kinderlijke charme, brachten die me behoorlijk in verlegenheid. En het deed me nog meer blozen toen ik als kerstgeschenk ook nog een fles 'geestrijk vocht' van hun kreeg. Ik heb het toen moeilijk gehad om me een houding te geven. Als oude Opa verwacht je zo iets niet meer. Ik weet nog goed dat ik aan hun wieg stond toen zo nog maar enkele weken oud waren en dat ik ook een gast was bij hun babyborrel. Die gebeurtenis maakte het nog méér bijzonder voor me. Och, hoe mooi kan het leven zijn, het is maar hoe je kijkt en wat je droomt. Mijn werkelijkheid is mooi en ik voel me rijk. Een rijke Opa. Ik ben tijdens de kersdagen en de eerste dagen van het nieuwe jaar aan eten niks te kort gekomen. Wel alle dagen heb ik konijnenvlees gegeten. Konijnenbouten op grootmoeders wijze gebakken en bouten in het zuur en bouten in roomsaus. Die zijn er allemaal heel smakelijk bij mij er in gegaan. Mijn leverancier van de kant en klare maaltijden heeft al een paar weken aan mij niks verdient. En ook aan het gebak en het andere lekkers voor bij de koffie ben ik niet te kort gekomen. Ik werd bedacht met een kerstkrans en met dikke en dunne wafels en ook nog met oliebollen en een doos met chocolade pralines. En het eerste half jaar hoef ik ook niet naar de slijter. Daar is ook voor gezorgd geworden. Nee, wat dit betreft ben ik beslist niet vergeten geworden. **“Laat de boeren maar dorsen”** ! De eerste weken van het nieuwe jaar zullen mijn bezoekers geen speculaasje maar een lekkere wafel bij de koffie krijgen. Ik durf te zeggen dat ze dat wel lusten. Nee, dat is niet om op te scheppen, vast niet hoor. Dat is helemaal niet mijn bedoeling. En morgen 6 januari is het **‘drie koningen’**. Het verhaal zegt dat die 3 koningen het kind kwamen bezoeken. En op die 6 januari krijg ik ook bezoek. Niet van Melchior en Balthazar en Casper maar van 4 duivenmelkers. Ze heten **Johannes, Gerardus, Petrus en Adrianus** en ze hebben ook geen geschenken bij zich. Wel iets anders en dat heet **‘vriendschap’**. Dat is heden ten dage meer waard dan het Goud, de Mirre of de Wierook wat de 3 koningen bij zich hadden toen ze op kraamvisite gingen. Nu zijn het de kleine dingen die 't hem doen! Met het nieuwe jaar dat voor ons ligt, hebben we de hoop dat we onze goede voornemens waarmaken en samen nieuwe herinneringen creëren. Dat we elkaar blijven steunen en inspireren, zoals we altijd hebben gedaan. Onze vriendschap is een kostbare schat die enorm wordt gewaardeerd en ik zelf kijk ernaar uit om hierover een nieuw hoofdstuk te schrijven.

“Op een jaar vol gezondheid, geluk en onvergetelijke momenten “

Met warme groeten, Pie.

